

LEHDISTÖTIEDOTE nro 183/23

Luxemburgissa 5.12.2023

Unionin tuomioistuimen tuomio yhdistetyissä asioissa C-451/21 P | Luxemburg v. komissio ja C-454/21 P
| Engie Global LNG Holding ym. v. komissio

Euroopan komission tutkinta, joka koski Luxemburgin Engie-konsernille verotusasiassa antamia ennakkoratkaisuja, oli unionin oikeuden vastainen

Euroopan komissio päätti, että Luxemburg oli myöntänyt valtiotukea Engie-konsernille verotusasiassa annettavilla ennakkoratkaisuilla, jotka liittyivät konsernin sisäisiin rahoitustoimiin. Komissio teki kuitenkin virheen määrittäessään viitejärjestelmän, jonka perusteella vertaileva tutkimus on suoritettava arvioitaessa kyseisten verotustoimenpiteiden valikoivuutta ja siten niiden luokittelemista kielletyksi valtiontueksi. Viitejärjestelmään tai "normaaliin" verojärjestelmään, jonka perusteella valikoivuutta koskevaa edellytystä on analysoitava, on sisällyttävä ne säännökset, joissa säädetään niistä verovapautuksista, joita kansallinen verohallinto on katsonut sovellettavan käsiteltävässä tapauksessa, kun näillä säännöksillä ei, siltä osin kuin ne eivät merkitse ilmeistä syrjintää yritysten välillä, itsessään myönnetä unionin oikeudessa tarkoitettua valikoivaa etua. Komissio ei siten voi vahvistaa poikkeamista viitekehuksesta ainoastaan toteamalla, kuten se on tehnyt käsiteltävässä asiassa, että toimenpide poikkeaa yleisestä tavoitteesta kantaa veroa kaikilta asianomaisessa jäsenvaltiossa asuivilta yhtiöiltä, ottamatta huomioon kansallisen oikeuden säännöksiä, joissa täsmennetään niitä yksityiskohtaisia sääntöjä, joiden mukaan kyseinen tavoite pannaan täytäntöön.

Komissio totesi 20.6.2018 antamassaan päätöksessä¹, että Luxemburgin verohallinto oli antanut kaksi ennakkoratkaisujen kokonaisuutta (jäljempänä ennakkoratkaisut), jotka koskivat monimutkaisia yritys- ja rahoitusjärjestelyjä Engie-konsernissa. Komission mukaan tämä verokohtelu mahdollisti kyseisen konsernin osalta sen, että sen Luxemburgissa sijaitsevien tytäryhtiöiden voitot jäivät lähes kokonaisuudessaan verottamatta. Komissio totesi, että kyseiset ennakkoratkaisut olivat sisämarkkinoille soveltumatonta valtiotukea, joka Luxemburgin viranomaisten oli perittävä takaisin edunsaajilta.

Engie-konserni ja Luxemburg saattoivat asiat unionin yleiseen tuomioistuimeen, joka hylkäsi kanteet.² Sekä Engie että Luxemburg tekivät valituksen unionin tuomioistuimeen.

Unionin tuomioistuin muistuttaa, että sen määrittämiseksi, onko kansallinen toimenpide valtiotukea, komission on muun muassa **osoitettava, että toimenpiteellä annetaan valikoivaa etua** sen edunsaajalle. Kansallisen verotustoimenpiteen luokittelu "valikoivaksi" edellyttää sitä, että komissio **yksilöi aluksi viitejärjestelmän** eli asianomaisessa valtiossa sovellettavan "normaalin" verojärjestelmän. Tämän jälkeen komission on osoitettava, että kyseessä oleva toimenpide **poikkeaa kyseisestä viitejärjestelmästä**, koska sillä otetaan käyttöön **erilainen kohtelu sellaisten yritysten välillä, jotka ovat toisiinsa rinnastettavassa tilanteessa**.

Kyseessä olevissa Luxemburgin oikeuden säännöksissä ei säädetä nimenomaisesti, että omistussuosuuksista saatavien tulojen verovapaus emoyhtiön tasolla edellyttää, että voitonjakoa on verotettu sen tytäryhtiön tasolla. Luxemburg tulkitsi kyseessä olevia säännöksiä tällä tavalla. Käsiteltävässä asiassa komissio poikkesi tästä

tulkinnasta katsoessaan, että se oli vastoin yleistä tavoitetta, jonka mukaan veroa kannetaan kaikilta asianomaisessa valtiossa asuvilta yhtiöiltä. Unionin tuomioistuin toteaa kuitenkin, että komission on lähtökohtaisesti hyväksyttävä tulkinta, jonka asianomainen jäsenvaltio on esittänyt kansallisen oikeuden säännöksistä kontradiktorisen näkemystenvaihdon yhteydessä, edellyttäen, että kyseinen tulkinta on yhteensopiva mainittujen säännösten sanamuodon kanssa. Nyt käsiteltävässä asiassa komissio ei ole esittänyt yhtään sellaista seikkaa, jolla voitaisiin kumota Luxemburgin esittämä tulkinta, joka on kyseisten säännösten sanamuodon mukainen. Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se vahvisti komission toteamuksen, jonka mukaan näiden kahden verokohtelun välillä oli tällainen ehdollisuutta koskeva yhteys.

Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin katsoi virheellisesti, että komission ei edellytetty ottavan huomioon Luxemburgin verohallinnon hallintokäytäntöä, joka koskee kansallista säännöstä oikeuksien väärinkäytöstä. Perustellakseen päätöksensä komission olisi tullut vahvistaa, että Luxemburgin verohallinto poikkesi kyseessä olevissa ennakkoratkaisuissa omasta käytännöstään, joka koskee nyt kyseessä oleviin toimiin verrattavissa olevia toimia.

Lopuksi unionin tuomioistuin lausuu itse kumoamiskanteista ja katsoo, että **komissio teki virheitä eri analyysiseissään**, jotka koskivat viitekehyksiä, joilla määritellään normaali verojärjestelmä. Se katsoo erityisesti, että niillä aloilla, joilla vero-oikeutta ei ole yhdenmukaistettu, ei kunnioitettaisi jäsenvaltioiden toimivaltaa ja verotuksellista autonomiaa, jos komissio voisi määritellä viitekehyksen ainoastaan sellaisen verotuksen yleisen tavoitteen perusteella, jonka mukaan veroa kannetaan kaikilta asianomaisessa jäsenvaltiossa asuvilta yhtiöiltä ja josta säädetään kansallisessa oikeudessa, sisällyttämättä kyseiseen viitekehykseen muun muassa niitä säännöksiä, joissa säädetään verovapautuksista. Näiden virheiden johdosta **valikoivuutta koskeva analyysi on kokonaisuudessaan virheellinen, ja tämän seurauksena komission päätös kumotaan.**

MUISTUTUS: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomiosta tai määräyksestä voidaan oikeuskysymysten osalta valittaa unionin tuomioistuimelle. Valituksella ei lähtökohtaisesti ole lykkäävää vaikutusta. Jos valitus tutkitaan ja hyväksytään, unionin tuomioistuin kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun. Jos asia on ratkaisukelpoinen, unionin tuomioistuin voi itse ratkaista asian lopullisesti. Muussa tapauksessa unionin tuomioistuimen on siirrettävä asia unionin yleiseen tuomioistuimeen, jota sen valituksesta antama ratkaisu sitoo.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido unionin tuomioistuinta.

Tuomion [koko teksti ja siitä mahdollisesti laadittu tiivistelmä](#) julkaistaan CURIA-sivustolla tuomion julistamispäivänä.

Lisätietoja: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Kuvia tuomion julistamistilaisuudesta on saatavilla « [Europe by Satellite](#) » -sivustolla. ☎ +32 2 296 4106

Pysykää kuulolla!

¹ Valtiontuesta SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN), jonka Luxemburg on myöntänyt Engielle, 20.6.2018 annettu [komission päätös \(EU\) 2019/421](#).

² Tuomio 12.5.2021, Luxemburg ym. v. komissio, [T-516/18](#) ja [T-525/18](#) (ks. lehdistötiedote nro [80/21](#)).